

Remon Meijer:

Als puber kwam ik voor het eerst in aanmerking met eenzaamheid dit kwam doordat mijn vader ons gezin verliet toen ik 16 jaar oud was , er ontstond een groot gat zowel financieel als in het contact met anderen.

Ik woonde in Zuidlaren en samen met mijn moeder die overigens kapster was in het dorp , in dit klein dorp gaat mondeling nieuws al gauw rond en het duurde niet lang voordat ik merkte dat anderen in mijn ogen een soort bemoeienis hadden tegenover ons gezin.

Het liefst wilde ik zo weinig mogelijk meer met mensen te maken hebben over een verloop van tijd dit omdat ik hen simpelweg niet meer vertrouwde en er vreselijke mythische verhalen rond werden verteld in het dorp. Thuis was er sprake van een onveilige situatie die door alle commotie was ontstaan waarin ik geconfronteerd werd met het feit dat mensen ons opzochten en lastig vielen. Sociaal isolement ging steeds meer optreden naar mate mijn omgeving en alle factoren die niet bevorderlijk waren voor mijn ontwikkeling , al gauw kwam ik erachter dat ik voor mijn gevoel de wereld op mijn schouders had en wist niet hoe ik hier als 16 jarige puber mee om moest gaan.

Totdat..

Ik in contact kwam met een man die mij hielp door mijn gedachten op wat anders te zetten door bij hem thuis te klussen in oud ijzer , van hem heb ik een hoop geleerd en voelde mij erg thuis en welkom.

Inmiddels ben ik 24 jaar oud en ben circa 5 jaar werkzaam in de sector zorg , waaronder ik mensen met ernstige gedragsproblematiek heb begeleid , ouderen , en mensen met een verstandelijke of lichamelijke beperking.

Hier ontdekte ik tijdens mijn carrière een motivatie en initiatief om anderen te helpen door samen te werken en gelijkwaardig met elkaar om te gaan , inmiddels ben ik deze vrijwilligersgemeenschap begonnen omdat ik sterk merkte dat er net als mij toen ik 16 jaar was er een hoop mensen zich door omstandigheden eenzaam voelen en verbindingen zoeken voor hen tot op het heden vaak erg moeizaam verloopt.

Mijn kracht zit voornamelijk in het contact leggen met anderen en vooral evolutionair werkzaam te zijn , kenmerkend hiervoor is dat je een omgeving zoekt of vind die bij jou past. Als ambities mag ik graag leren en handelen in uiteen lopende vormen van ambachtswerk en hulpverlening : je kunt denken aan houtbewerking, tuinieren, sporten , adviezen verstrekken , coaching , en met elkaar sociaal contact leggen.

Duurzaamheid:

Sinds enige tijd maak ik kennis met duurzaamheid door middel van mezelf te verdiepen en te ervaren hoe duurzaamheid meer kan betekenen en verbinden dan reguliere middelen.

Zelf recycle ik graag hout om zo afvalstukken opnieuw in leven te zetten in verschillende meubels , maar ook biologisch tuinieren zorgt ervoor dat mijn bewustzijn op dat gebied ontstaat door simpelweg hier bij stil te staan en ervaring op te doen tijdens ambachtelijk werken. Persoonlijk merk ik dat er meer waardering en verbinding op deze manier van werken ontstaat qua duurzaamheid.

Heeft u ook een verhaal over eenzaamheid , duurzaamheid , verbindingen die u wilt delen ?

Dan kan dit op deze huidige website maar ook tijdens onze ontmoetingen binnen de gemeenschap.